

Viata scolii tale

Ediția nr. 2 - noiembrie 2020

„Mergând, învățați toate neamurile” Matei (28,19)

În această ediție...

Prinos de Dor(ohoi) (p. 2)

*Un proiect de suflet, de mare necesitate pentru
Seminar (p. 3)*

Program liturgic la Paraclisul Seminarului (p. 4)

*Proiecte Erasmus+ mijlocul de internaționalizare,
modernizare și dezvoltare al Seminarului Teologic
Dorohoi (p. 4)*

Căzuse toamna... (p. 5)

*Proiecte ale învățământului online și...soluții concrete
pentru adaptare! (pp. 6-7)*

*Postul Nașterii Domnului,
o altfel de lecție despre Post (p. 8)*

Tinerii din ziua de azi! (p. 9)

Picătura de COOLtură (p. 10)

Lacrimi de dor pentru Părintele Director (p. 11)

Prinos de Dor(ohoi)

In Memoriam - Pr. Prof. Ic. Stavr. Constantin Muha

Zilele speciale din viața unui om sunt zilele în care se întâlnește cu cei care îi împlinesc viața. Astfel, prima întâlnire o are omul cu mama lui când îi vede prima dată chipul și zâmbetul, apoi cu prietenii, cu soția sau soțul, cu copiii, cu binefăcătorii dar toate acestea îl pregătesc, pe neștiute, pentru marea întâlnire cu Sensul vieții lui, cu Răspunsul la întrebările „cine sunt?” și „de ce?”, cu Scopul nebănuț al unei existente, cu acel „Ceva” pe care de fapt îl căutam toți în toate preocupările noastre.

Părintele director Muha Constantin astăzi se întâlnește cu ceea ce a propovăduit cu atâta bucurie și încredințare, se întâlnește cu Acela pe care a încercat generații întregi să-L insufle elevilor domniei sale. Astăzi părintele Muha va cânta <Iubite-voi Doamne> dirijând un cor de îngeri, de preoți și de teologi. A reușit să fie un adevărat și entuziast învățător de învățători de su-flete.

Mandatul de director astăzi se încheie și începe mandatul de cetățean al raiului, casnic și prieten al lui Hristos.

SEMNĂTURA sa în inimile tuturor a rămas zâmbetul său permanent izvorât dintr-o blândețe devenită de mult timp firească.

Nu știu dacă știți dar <Adio> este de fapt o expresie formată din două cuvinte: <a> și <Dio> și înseamnă <la Dumnezeu>.

Părinte drag și bun <A Dio>, adică la bună și minunată revedere la Dumnezeu. Știu că urmează pentru sfinția voastră un șir lung de întâlniri cu toți cei dragi de acolo de sus, aveți atâtea de povestit, de amintit, și ... de pregătit <Seminarul Teologic al Iubirii Necondiționate> în al cărui <consiliu profesoral> intrați astăzi și la care vom da toți examenul iubirii noastre la vremea cuvenită.

Veți primi de la noi toți cei care am rămas încă aici un mare ABSENT pe care noi refuzăm să-l motivăm, dar care va trebui să-l motivați cu rugăciunea pentru familia Dumneavoastră și pentru noi.

Suna clopoțelul ...!!!... și trebuie să mergem fiecare în <clasa> lui, noi în cea a pământului și a vieții luptătoare iar dumneavoastră în cea a <studiilor superioare> a cunoașterii directe și nemijlocite, a harului și a bucuriei. Așteptăm <Recreația mare> când vom fi împreună din nou dar fără suspin adică fără despărțire.

Până atunci, părinte drag, ... spor la “corectat” examenele vieților alături de Învățătorul iar nouă spor la iubit și iertat.

Dumnezeu să ne ierte că poate n-am știut să vă prețuim așa cum trebuia și să vă ierte de toate și în Înviere să vă așeze A Dio !!!

(Pr. Olivian Mihai SANDU)

Un proiect de suflet, de mare necesitate pentru Seminar

Chiar dacă vremurile nu ne sunt prietenoase, adevărații prieteni ai Seminarului dorohoian, muncesc din greu pentru finalizarea obiectivului început în 02.01.2020 – reamenajare spațiu cantină nouă Seminar Teologic Dorohoi.

Astfel, angajații firmei Vasy-Construct SRL, sub atenta coordonare a domnului Vasile Păduraru- administrator al firmei, au luptat zi de zi cu frigul și condițiile vitrege și au izbutit ca până la 28.03.2020 să amenajeze majoritatea spațiilor necesare noii locații în vederea desfășurării activității propuse - de cantină școlară.

Au fost date detalii și în interviul acordat către producătorul TV „Noi suntem Dorohoi” - în emisiunea din 21.03.2020 – disponibil pe site-ul producătorului, dar și pe pagina de facebook a Seminarului dorohoian.

Între timp s-au demarat formalitățile pentru recalibrarea consumatorilor electrici și de gaz metan, s-a realizat scenariul la foc, s-au efectuat măsurătorile necesare calibrării și aprobării lucrărilor de montaj al scheletului metalic pentru liftul de alimente 80x80 cm, s-a repositionat pe exterior și interior instalația de gaz metan, s-au luat măsurile pentru efectuarea scării exterioare de evacuare, s-au montat ușile speciale anti-foc la camera centralei de la etaj și către ieșirea exterioară-etaj I, s-a definitivat rețeaua electrică exterioară și interioară, s-au montat prizele de 380 v și 220 v în bucătărie, s-au montat corpurile electrice la etaj, s-au executat ieșirile pentru montarea aerului condiționat (aparatele vor fi luate de la vechea cantină), s-a executat golul în planșeu în vederea montării liftului pentru alimente.

Cu sprijinul angajaților Seminarului au fost degajate curtea interioară și spațiile dependințelor de cea mai mare parte a deșeurilor adunate de-a lungul timpului (2 remorci de umerașe din plastic și 2 cu moloz rezultat din lucrări și alte deșeuri), s-a realizat curățenia în părculețul din fața cantinei (52 saci x 120 l - de frunze și ace de pin care au încăput în alte 2 remorci).

În 28.03.2020 s-a definitivat faianțarea spațiilor bucătărie, holuri și băi+vestiar, trecându-se la copertarea spațiului special amenajat, cu dogamin. A fost montată centrala termică pentru bucătărie (32 kw cu boiler de 60 l inclus) și s-a adus centrala de 50 kw de la vechea cantină pentru a fi montată la etaj. Până vineri 3.04.2020, toate lucrările de zidărie, montaj electric și pereți intermediari – vor fi finalizate.

Va urma montarea chiuvetelor de inox în spațiile prevăzute de fluxul alimentelor, (chiuvete primite de la S.C. PUNCT S.R.L. Dorohoi- manager dl. Mirel Beșleagă), precum și mutarea agregatelor de la vechea cantină (mașini de gătit, cup-toare, mașină de curățat cartofi, malaxor, rafturi inox etc), astfel ca până la 08.04.2020, toate să fie montate în poziție de lucru. Când se va relua procesul de învățământ, elevii vor servi masa în noua cantină, aproape de internatul în care locuiesc. Până la ora actuală, am primit donații însumând cca. 15.000 RON.

E un efort mult peste puterile financiare ale Seminarului, drept pentru care, pe lângă mulțumirile aduse domnului Vasile Păduraru (care a suportat costurile până acum din rezervele de anul trecut ale firmei) și inimoșilor săi angajați, facem un nou apel pentru ajutor financiar pentru plata tuturor acestor lucrări cumulate în jurul sumei de 400.000 RON - pentru a putea plăti manopera și materialele noi achiziționate (corpuri de iluminat, doze, prize, cabluri, prize 220 și 380v, tablouri electrice, gresie, faianță, dogamin, adezivi, ciment, tâmplărie PVC etc).

(Pr. Prof. Vasile-Ionuț CREȚU)

Program liturgic la Paraclis

Sfintele slujbe și Sfintele Taine ale Bisericii noastre sunt prilej de bucurie. Această bucurie este simțită de fiecare creștin în parte prin participarea la sfintele slujbe, dar mai ales în momentul în care ne împărtășim cu Însuși Trupul și Sângele Mântuitorului. Toate aceste slujbe păstrează o bună rânduială, transmițând o emoție aparte. Mica Biserică a școlii noastre își păstrează în continuare programul liturgic, toate slujbele fiind săvârșite după același tipic, neexistând nici o modificare în ceea ce privește timpul săvârșirii lor.

Acest program arată în următorul fel:

Luni seară la ora 20:00 este săvârșit acatistul „Sfântului Ioan Iacob”, ocrotitorul școlii noastre.

Marți seară la ora 18:00 este săvârșit „Paraclisul Maicii Domnului”.

Joi seară la ora 18:00 este săvârșită Vecernia.

Vineri dimineață la ora 08:00 este săvârșită Sfânta Liturghie.

Toate aceste slujbe sunt transmise live, pe pagina Seminarului, suplinindu-se prezența fizică la Paraclis. Învățăturile catehetice de la finalul slujbelor au fost transpuse în format electronic, fiindu-ne puse la dispoziție pe pagina școlii de către părinții profesori.

Un bun îndemn la rugăciune pentru această perioadă este cel al Sfântului Evanghelist Marcu (14,38): „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios.”

(Alexandru ATĂNĂSOAIE)

Proiecte Erasmus+ mijlocul de internaționalizare, modernizare și dezvoltare al Seminarului Teologic Dorohoi

Proiectele Erasmus+, finanțate de Uniunea Europeană prin Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP), au devenit deja tradiție pentru Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi.

Elevii școlii noastre au participat la numeroase activități de predare/formare/învățare în numeroase țări din Uniunea Europeană și Turcia, începând din anul 2016, unde au avut parte de experiențe memorabile și s-au îmbogățit din toate punctele de vedere: cultural, lingvistic, social. Astfel, aceștia au devenit adevărați ambasadori și au demonstrat că în instituția noastră dezvoltăm valori europene precum: solidaritatea, egalitatea, libertatea, spiritul tolerant, cooperarea.

Începând cu anul școlar 2020-2021, în școala noastră vor fi implementate alte două proiecte de parteneriat strategic KA229: *Wedding Traditions, Cultural Awareness*, număr de referință 2020-1-SK01-KA229-078209_5 care are ca parteneri următoarele țări: Slovacia (coordonator), Turcia, Spania, Lituania și România și *Respect yourselves, the others and the environment for a*

better future, număr de referință 2020-1-IT02-KA229-079053_2 cu următorii parteneri: Italia (coordonator), Turcia, Macedonia, Polonia și România.

Aceste proiecte vor genera efecte pozitive și de lungă durată pentru instituțiile participante și vor conduce mereu spre dezvoltarea și implementarea practicilor inovative la nivel organizațional, local, regional, național și european.

Vă așteptăm să vă alăturați echipelor noastre de proiect în activitățile pe care le vom desfășura și le vom disemina, deoarece călătoria noastră Erasmus+ va continua.

(Prof. Gianina BUTESCU)

Căzuse toamnă^{*}...

Căzuse toamnă, și-n marginea de început a unei zile,
Prin liniște cum parcă n-a mai fost, încă din zori,
Prin foșnetul de frunze și-n râset de copile,
leșise Dumnezeu pentru-a culege flori.

Iar floarea cea mai dragă ce i-a ieșit în cale,
Privind-o cu uimire, se aplecă Stăpânul,
Și o culese grabnic, în marea Sa-ncântare,
Luând în acea clipă un suflet ca niciunul.

Bucuros, cu floarea prinsă-n sân, se-ntoarse acasă
Dumnezeu,
Și coruri de arhangheli îl așteptau cântând,
Însă ciuli urechile, când chiar din sânul Său,
Se auzi un glas cum n-auzi nicicând.

Sufletul cules în zorii dimineții, floarea care adânc
L-a minunat,
Cânta acum cu-arhanghelii în cor...
Și s-au oprit cu toții atunci și-au ascultat,
Un glas cum n-a mai fost vreodată-n în lumea lor.

Noi nu-l mai auzim, iar vorba lui lipsește, și e greu,
Căci am rămas săraci, în jale și în plângeri...
Cu ochii către Cer îi vom striga mereu:
Ne este dor de tine, dar știm că-ți este bine,
Tată al nostru din îngeri!
(Roxana PRODAN)

^{*}Titlu acordat de redacție.

Provocări ale învățământului online și...

În perioada desfășurării cursurilor online, am chestionat marea majoritate a elevilor din școala noastră privind problemele întâmpinate pe parcursul desfășurării cursurilor. Parcurgând problemele sesizate de elevi, am alcătuit câteva concluzii, prezentate în cele ce urmează într-o formă sintetică.

Cea mai des întâlnită problemă a fost pierderea aspectului social al școlii, distanțarea de prieteni și de profesorii dragi, care ne afectează pe toți în diferite forme. Pentru unii dintre noi acesta va fi ultimul an de liceu, iar învățământul online poate transforma relații, odată strânse, în amintiri.

O altă problemă întâmpinată de elevi privește materia și materialele predate, deoarece acestea urmează programa școlară convențională și tind să se acumuleze în cantități mari. Neluând în calcul faptul că șapte ore de cursuri în mediul cald și confortabil al căminului nostru par imposibile. Având atâtea distrageri plăcute, atâtea lucruri interesante sau constructive de făcut, greu putem prioritiza activitățile în favoarea cursurilor. Într-un final ajungem la riscurile acestei „magnifice tehnologii”, lumina artificială, emisă de aparatura pe care ne bazăm pentru a studia, lumina care ne lasă obosiți, lipsiți de viață, mai mult ca înainte. Și nu este necesar doar un „somn de frumusețe” pentru a rezolva aceste probleme, deoarece razele ultra-violet emise de telefoane și computere sau laptopuri pot avea efecte permanente asupra văzului în rândul multor elevi.

Nu există o persoană, elev sau profesor, care ar prefera mediul online asupra celui fizic, școala online, odată văzută ca un vis frumos, devine un calvar. Nu credeam că va fi spus vreodată, dar vrem înapoi la școală!

(Alexandru ANICULĂESEI)

...soluții concrete pentru adaptare!

Succesul învățării nu depinde doar de comportamentul profesorului, de strategia aplicată, ci și de comportamentul elevilor. Prin intermediul unui mediu de învățare bine planificat, elevii învață "cum să învețe".

Elevii învață cel mai bine atunci când se confruntă cu probleme experimentale care le declanșează curiozitatea lor creativă, astfel că elevul vine cu propriile sale soluții și devine capabil să rezolve probleme în contexte diferite, pe baza informațiilor obținute anterior. Interesați de a învăța, elevii sunt și atunci când rezolvă probleme complexe și provocatoare cu consecințe reale.

E important să îi ținem în continuare pe elevi aproape de învățare, astfel încât în momentul când vor reveni la școală, readaptarea să fie mai ușoară. Datele arată că după o perioadă lungă de timp petrecută doar în online, motivația dispare și că e tot mai dificil să-i ții implicați pe copii. Dar nu este imposibil.

(Prof. Ana Maria CRIHAN)

În toate momentele dificile prin care treceți, amintiți-vă ca o atitudine pozitivă, constructivă este esențială. Deși învățarea online are destule aspecte ce lasă de dorit, evitați să ajungeți la concluzii negative și nu generalizați că situațiile cu care vă confrunțați sunt de nedepășit. Încrederea voastră în capacitatea de a vă adapta și de a rezolva aceste provocări se va reflecta în mare măsură la examenele care vor urma.

(Director, Pr. Prof. Petru-Georgel CHICHIOACĂ)

Se reproșa sistemului de învățământ românesc, până nu demult, că nu dezvoltă capacitatea de a gândi, dar iată că timpurile actuale nu fac altceva decât să demonstreze contrariul, prin provocarea învățării online. Unii spun că motivația elevilor, aceea cât era la școală, dispare aproape total, mai ales că mulți nu-și deschid camerele, iar profesorul n-are cum să verifice cine este atent și cine trage chiulul.

Există un „dar” care demonstrează că elevul, viitorul adult, trebuie să fie pregătit să se adapteze la orice situație. Școala de astăzi îi dă armele necesare, prin provocarea învățământului online, cu condiția ca elevul să le folosească. Prin însuși exercițiul învățării, creierul devine mai capabil și mai pregătit să învețe lucruri noi. Mulți consideră creierul ca fiind un hard-disk care la un moment dat se umple. Este, dacă introduci în el informații fără context. Învățarea online formează o anumită flexibilitate în gândire, prin conexiunile pe care ne forțează să le facem. Este însă o perioadă de încercare, care ne îndepărtează fizic unii de alții, dar care ne apropie sufletește, trezind în noi dorul timpurilor trecute.

(Pr. Prof. Ing. Teodor Cătălin BUDACĂ)

„Educația continuă” și trebuie să continue indiferent de vremuri și de intemperii. Trebuie să înțelegem că școala on-line este doar o soluție, într-o perioadă de criză, și nu o alternativă la ceea ce educația este chemată să realizeze. De aceea trebuie să privim partea plină a paharului - putea fi și mai rău...

Într-adevăr, oricât de performante ar fi tehnologiile, ele nu pot înlocui persoana, nu pot înlocui sentimentele, nu pot înlocui interacțiunea umană. Dar trebuie să știți că în spatele acelor aparate suntem tot noi, dascălii voștri. De aceea cerem mereu „camerele deschise”, pentru a putea interacționa, pentru a păstra contactul vizual, pentru a trece dincolo de bariera ecranului, pentru a fi în casele și inimile voastre.

Școala on-line a fost și rămâne o provocare pentru toți. Nu a fost ușor și nu este ușor pentru nimeni dar trebuie să ne adaptăm, lumea este într-o continuă schimbare. Este nevoie de colaborare, de înțelegere și implicare!

On-line-ul este și rămâne o lecție, printre multe altele, pe care ni le rezervă viața. Ne-a făcut să înțelegem că tehnologia este un mod productiv de transmitere a informației, dar că este sărăcăcioasă atunci când vine vorba de relațiile dintre oameni. Ne-a făcut să prețuim mai mult omul de lângă noi și nu mașinăria, să prețuim natura și să trăim clipa!

(Prof. Anamaria DOROHONCIANU)

Postul Nașterii Domnului,

o altfel de lecție despre post

Dragi tineri, suntem în Postul Nașterii Domnului, un răstimp de 40 de zile la sfârșitul cărora vom sărbători Crăciunul, sărbătoare atât de dragă sufletului nostru. Cu toate acestea, cercetând învățătura Bisericii descoperim că la fel ca și în cazul celelalte sărbători mari și Praznicul Întrupării lui Hristos, este precedat de o perioadă de pregătire, de înnoire sufletească, care este rânduită de Biserica pentru a fi ținută, de toți credincioșii ei, bineînțeles cu excepțiile de rigoare.

Dar ce observăm uitându-ne în jurul nostru și în societatea în care trăim: că puțini mai sunt creștinii care postesc și mai puțini tinerii care se angajează în această ținere a postului, care pare atât de grea și de anevoioasă. Mai ales că postul ne impune destul de multe restricții: să nu mâncăm ceea ce ne place, să ne schimbăm stilul de viață, să renunțăm cât se poate de mult la a sta pe telefon, pe internet, la jocurile video și lista poate continua, pentru că sunt atâtea lucruri pe care le facem în mod obișnuit, încât au devenit parte din programul zilnic, am putea spune că sunt parte din viața noastră, încât numai gândul de a renunța, chiar și pentru o perioadă, nu foarte lungă de timp, este de la început, tratat cu reticență și chiar împotrivire.

De aceea să încerci să vorbești tinerilor de astăzi despre post, despre postul Nașterii Domnului, nu este lucru ușor. Dar în aceasta stă firescul slujirii preotului: de a da mărturie despre adevăr, într-o lume care nu mai caută adevărul, de a da mărturie despre veșnicie într-o lume care nu mai caută veșnicia, de a mărturisi frumusețea și puterea dragostei într-o lume care doar vorbește despre dragoste, dar care nu mai iubește.

Așadar de ce avem nevoie de post și ce ar trebui să însemne postul Crăciunului pentru noi toți, dar mai ales pentru voi, tinerii?

A posti înseamnă a renunța la ceva ce-ți place, în favoarea unui persoane care îți este dragă și ocupă un loc important în inima ta. Ceva de genul, mergi la ziua unui prieten bun, chiar dacă asta înseamnă să renunți la câteva ore de stat în fața unui ecran; mergi în vacanță câteva zile la bunicii de care îți este dor în timpul școlii, renunțând de multe ori la confortul de acasă, la prieteni sau alte activități plăcute; stai cu fratele sau sora sau altcineva drag, chiar dacă asta înseamnă să pierzi timp, odihnă etc. Așadar, postirea face parte din viața noastră, chiar dacă uneori nu ne dăm seama de acest lucru. De fapt, postul nu este altceva decât o lucrare a dragostei noastre încât putem spune, cu toată sinceritatea, că a posti înseamnă a iubi și a iubi se poate traduce, în limbajul sufletului, a posti de ceva pentru cineva.

În asemenea așezare a gândurilor, postul nu mai este o renunțare ci de fapt o dăruire. Ne întoarcem dinspre lume, cu toate atracțiile ei și iubim... cât se poate de mult... Și nimic nu este mai frumos decât tânărul care dăruiește dragoste, bunătate, bucurie, viață celor din jurul său pentru că doar postind L-a descoperit și L-a cunoscut pe Cel ce vine să aducă în lume, nu ceea ce îți dorește lumea, ci ceea ce are cu adevărat nevoie lumea: dragostea iertătoare a Tatălui Ceresc, biruința asupra răului, a suferințevși viața cea care biruiește moartea, într-un cuvânt: Mântuirea. Fiul lui Dumnezeu se pogoară în lume, pentru ca pe noi cei din lume să ne ridice în împărăția iubirii milostive și nesfârșite a PreaSfintei Treimi. Doar postind de cele ale lumii, devenim și noi peșteră binecuvântată în care se naște Hristos, Mântuitorul lumii.

Nu vă temeți, dragi tineri să postiți! Învățați să postiți, alegeți să postiți, pentru că postind după putere în acest Timp Sfânt al Postului Nașterii Domnului, cu ajutorul și sfatul duhovnicului vostru, veți descoperi cât de frumos este să trăiești, să te bucuri, să iubești, să fii tânăr în Hristos, să fii tânăr cu adevărat.

(Pr. Prof. Ștefan-Ionuț APETREI)

Tinerii din ziua de azi!

Tinerii din ziua de azi au tehnologia la vârful degetelor și lumea la picioare. Accesul la internet este un drept înnăscut, fără de care mulți nu-și pot închipui viața. În avalanșa de posibilități puse la dispoziție de părinți și societatea în care trăim, care sunt mai exact valorile tinerilor de azi?

Pentru ce luptă? Ce contează cu adevărat pentru ei? Au preluat din lecțiile celor dinaintea lor sau își fac propriile reguli? Cum îi influențează accesul neîngrădit la tehnologie, îi ajută să-și îndeplinească visele sau dimpotrivă, îi ține prea ocupați ca să le pese?

Răspunsurile la aceste întrebări au o mulțime de nuanțe și generalizări. Este clar că generațiile tinere de azi nu colorează numai între linii și nu acceptă normele impuse numai de dragul de a fi ca toți ceilalți, iar asta e grozav! Acestea ar fi o serie de valori la fel de lăudabile, ce contează pentru tinerii de pretutindeni:

- Cariera reinterpretată, nu cea clasică (doresc să-și construiască o carieră care să le completeze identitatea și modul în care percep lumea, plină de armonie, liniște și diversitate);
- Timp pentru sine (tinerii prețuiesc libertatea și au făcut un stil de viață din asta, investesc în ei înșiși, în dezvoltarea lor personală);
- Religia (oriunde ar merge, orice ar visa, ancorarea în divinitate rămâne un stâlp în formarea lor);
- Lupta pentru drepturi (sunt vocali, creativi, implicați și deloc apatici când apare o problemă de genul acesta. Se mobilizează rapid și-și fac vocea auzită pe toate canalele sociale, pe care le cunosc cu ochii închiși).

Aleg să închei cu un citat de suflet : „Numai obiceiurile bune formate în tinerețe sunt cele care contează cu adevărat”. (Aristotel)

(Prof. Corina-Geta BALAN)

Picătura de COOLtură

Lucrarea „David si vioara lui”, scrisă de către Eleanor H. Porter, ne ilustrează povestea unui băiețel, pe nume David, care a fost crescut în munți timp de 10 ani, necunoscând civilizația, singura lui companie fiind vioara. Când tatăl său se îmbolnăvește și moare, băiatul este împins într-o lume diferită. Atunci când a fost acceptat la ferma soților Holly, cei de acolo au rămas surprinși că băiețelul nu își cunoștea numele de familie, numele tatălui sau dacă are vreo rudă. Singura lui consolare în adaptarea la noua lume a rămas tot vioara. David este capabil să vadă tot ceea ce este mai bun în lume, el îi inspiră și pe alți să-și urmeze inima și să profite din plin de viață, deoarece viața este prea scurtă pentru lucruri inutile. El este cel care înfrumusețează lumea din jurul lui și a noastră, a cititorilor, de la el învățând ce este bunătatea!

(Valentin CANTONAȘ)

Filmul turcesc „Miracol în celula 7” - a fost lansat în 2019 și prezintă povestea relației dintre o tânără numită Ova și tatăl său Memo, care are o tulburare psihică necunoscută. Cei doi aveau o viață simplă și frumoasă până când Memo a fost acuzat pe nedrept de uciderea unei fetițe, tatăl ei fiind ofițerul militar.

Memo sfârșește prin a fi trimis în închisoare pentru infracțiunea pe care nu a comis-o. În ciuda faptului că nu este lângă tatal ei, Ova promite să-i dovedească nevinovăția. Ea a cerut ajutorul bunicii și al unei profesoare pentru a găsi martorul deoarece Memo a susținut că o persoană necunoscută a fost martoră atunci când fiica ofițerului a suferit un accident și a murit.

Între timp, în închisoare, viața lui Memo se înrăutățește când prizonierii se întorc împotriva sa și apoi este condamnat la moarte când este găsit vinovat de crimă.

Povestea continuă cu presupunerea că Memo a fost executat, dar o serie de scene din flashback dovedesc că un alt prizonier „Yusuf Aga” i-a luat locul atunci când a realizat că Memo trebuia să meargă la fiica sa, Ova.

După ce au fost ajutați de polițiștii din pușcărie, Memo și Ova s-au reunit și au plecat în altă țară pentru a începe o nouă viață.

De ce în film auzim des „Lingo-Lingo”? Ce înseamnă de fapt?

În film, Ova are obiceiul de a striga „Lingo Lingo”, iar Memo îi răspunde „shisheler”, ceea ce înseamnă „sticlă”. Acestea fac referire la o melodie turcească pe care dansează dansatorii orientali. Însă „Lingo, Lingo” nu are nici o traducere, e ca și cum spunem noi „La, La, La” atunci când fredonăm o melodie.

(Olivia SÎRBU)

Lacrimi de dor pentru Părintele Director

Moldova plânge. Lacrimile-i curg șiroaie peste veșmântul de sărbătoare, care dintr-o dată devine cernit. Genunchi-i sunt în rugăciune. Tristețea este mare. Tăcerea de mormânt. Gândurile rățăcesc. Și acest lucru deoarece Sfânta Cuvioasă Maică Parascheva discretă și plină de tinerețe după cum o știm, ține de mână un suflet cald și bun, tot tânăr, urcându-l abitur spre înălțimile cerului. Sufletul frumos este al Părintelui Director și Diriginte, Constantin Muha, care a lăsat totul la chemarea Sfintei, pentru o lume de lumină...

Acum un sfert de veac, prin negura timpului, venea direct trimis de la Cuvioasa, din Cetatea Iașului, un tânăr frumos, prezentabil, vizionar, cu multă putere de a da, sau numai pentru a face acest act. Printre altele, am auzit despre dumealui, că ne va fi profesor de Muzică. Chiar în următoarea sâmbătă, la Vecernie, am dorit să auzim cum cântă. Și l-am auzit.

Am rămas muți de uimire și cu gurile căscate...

O voce nemaiauzită, ce atingea note și arpegii îngerești, a început să cânte o „Slavă.” Timpul s-a oprit. Îngerii erau acolo, îi simțeam lângă noi. Tronul tot mai aproape. Nu ne-am imaginat că se poate așa ceva... Am rămas cu toții mirați și impresionați.

Și de atunci am început să-l iubim. Cântarea-i era îngerească. Cu o voce care avea un timbru de tenor curat, iubea cântarea, pe care o executa cu o măiestrie lucrată îndelung. Atingea note apropiate de cer. La câteva cântări fiorul de bucurie și rugăciune îți umplea sufletul. Era minunat la cântat. Mai vorbeam așa între noi de ce nu a rămas la Iași, ca diacon, că era deosebit. Nu prea a avut Moldova diaconi cu glasul Părintelui Director. Cred că datorită modestiei s-au petrecut acestea iar ascultarea a fost mult mai înțeleaptă decât cântarea. De la el am învățat liniară și psaltică. Ținea mult la muzica bună, la folk, clasică, populară etc.. El a învățat, cu răbdarea caracteristică muzică pe toată lumea. Trudea mult. Avea răbdare la repetiții. Multă răbdare... Niciodată nu s-a supărat. Niciodată nu a fost crispat. Chiar dacă poate nu ieșea partitura, stăruia pentru îndreptare. Lucra ore în șir ca voluntar, pentru colinde, piese patriotice și sacre doar să ne insuflă din sufletul său dragostea și responsabilitatea de frumos. Și cu toate aceste daruri, iubea și stapânea mult mai bine rugăciunea...

Cazat într-o cameră a Protopopiatului deja îl consideram al nostru. Așteptam orele cu bucurie. Cântam, zâmbeam, râdeam, povesteam și deja era „Tăticu” nostru.

Ca profesor avea ceva aparte, totul îi stătea ireproșabil, iar după ce a fost hirotonit era de o demnitate și eleganță minunată. Și așa a rămas pentru totdeauna. Reverenda îi stătea perfect. O purta mereu cu drag. Îi era scut. Cămașa albă era nelipsită. Era un exemplu deosebit de frumos. Ceea ce vorbea se regăsea în comportamentul său. Nu era mofturos. Nu se supăra. Zâmbea mult, iar expresivitatea feței te liniștea. Printre deplasările pe holurile cu ecou rece îngâna câte o cântare într-un registru celest. La noi ajungea mai întâi vocea sa și pe urmă părintele fizic.

La slujbe era angelic. Așteptam rândul său de cântare, iar noi ascultam sorbind trilurile curate, cu atenția maximă de la strană, și mai mult decât noi, oamenii erau plăcut impresionați, cufundați total în rugă.

A iubit Biserica în general, mai ales Sfânta Vineri din Dorohoi, în special. Avea o evlavie mare la Cuvioasa. Era un bun liturgist. Slujba o făcea ca la carte, corect și complet. El ne-a arătat cum trebuie să iubim Biserica cu slujbele ei. Frumos, mult prea frumos... Tainele erau înălțătoare. În scaunul de Spovedanie era drept...asculta cu atenție, vindeca cu canon ușor, și se bucura de această taină, despre care ne vorbea atât de frumos. Știa atâta Teologie, încât la orele de dirigenție ne trecea prin toată scrip-tura, patristica și beletristica universală. Iubirea sa nu o pot exprima cuvintele...

(continuarea în numărul următor)

(Pr. Claudiu POPA, absolvent al Seminarului, promoția 1998)

1. Data de 1 noiembrie 1599 marchează intrarea lui Mihai Viteazul în Alba Iulia în urma victoriei împotriva lui Andrei Bathory în bătălia de la Selimbar, victorie ce i-a adus titlul de domn de Ardeal?
2. Sfântul Andrei nu este doar ocrotitorul României, ci patronează și alte unsprezece state și regiuni – Scoția (steagul scoțian reprezintă crucea în formă de X a Sfântului Andrei), Barbados, Georgia, Ucraina, Rusia, Polonia, Sicilia, Grecia, Cipru, Tenerife și Malta?
3. În tradiția populară, Intrarea în Biserică a Maicii Domnului este cunoscută și sub denumirea de „Sărbătoarea Luminii” , „Ovidenia”?
4. Luna noiembrie mai este numită și „Brumar” deoarece surprinde aspectul meteorologic de bază al acestui moment al anului, cel al căderii brumelor groase și a promoroacei?
(Valentin CANTONAȘ)

Vechea „Școală de la Răscruci”, cum era numit Seminarul Teologic din Dorohoi între anii 1923-1933, și-a redeschis porțile pentru a-și continua menirea – aceea de a forma tineri de nădejde pentru Biserică și Țară.

Părintele Dumitru Furtună s-a străduit să ofere în vremuri de restriște, mângâiere și ajutor atât copiilor bogați cât și celor săraci. Așa e și astăzi, la Dorohoi. Copiii zilelor noastre au nevoie de mângâiere și ajutor pentru a-și regăsi liniștea și identitatea cuvenită unor buni creștini și cetățeni, conștienți de veșnicia lor, într-o lume prea bulversată de cele trecătoare.

Seminarul Teologic din Dorohoi este școala în care tânărul reușește să-și depășească angoasele, să se cunoască mai bine, să comunice cu cei din jur și să știe când trebuie să vină în ajutorul aproape-lui. Prezența duhovnicului în viața elevului seminarist își pune amprenta pentru tot restul vieții prin puterea rugăciunii a unuia pentru celălalt. De fapt prietenia elev-profesor (duhovnic), rămâne peste ani și ani ca o realizare și totuși ca o nostalgie.

(Pr. Prof. Constantin MUHA)

Director: Pr. Prof. Petru-Georgel CHICHIOACĂ

Coordonator: Pr. Prof. Cosmin-Constantin PRISTAVU, Pr. Prof. Vasile Ionuț CREȚU

Redactori: Pr. Ș. I. APETREI; Prof. C. G. BALAN; Pr. T. C. BUDACĂ; Prof. G. BUTESCU;

Prof. A. M. CRIHAN; Prof. A. DOROHONCIANU; Pr. C. POPA, Pr. O. SANDU;

A. ANICULĂESEI; A. ATĂNĂSOAIE; V. CANTONAȘ; R. GĂINĂ; R. PRODAN;

O. SÎRBU.

Fotografii: Grupul de fotografie „Lumină lină”

Tehnoredactare și design: Daniel-Iulian DOHOTARU

